02/06/2021

ΜΑΡΤΥΡΙΑ: «Ήλθε η σειρά μου να γνωρίσω από κοντά την Γερόντισσα»

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Μόρφου

Γράφει ο Γεώργιος Ε. Κρασανάκης, Ομότιμος Καθηγητής Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, σε αφιερωματικό κείμενο που δημοσιεύεται στον επίσημο ιστοτόπο της Ιεράς Μητροπόλεως Μόρφου:

Η Γερόντισσα Γαλακτία

Ενθυμούμαι πάντα μια συμβουλή που μού έδωσε ένας καθηγητής μου στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης. Μού είπε: «Πριν ανοίξεις το στόμα σου να πεις κάτι για ένα θέμα, πρέπει να έχεις διαβάσει δεκαπέντε βιβλία σχετικά με το θέμα αυτό».

Λόγος μεγάλος, σοφός και μάλιστα διδακτικός, απευθυνόμενος κυρίως προς εκείνους που σπεύδουν να δογματίζουν περί θεμάτων σπουδαίων και πολύ πνευματικών.

Ένα από τα θέματα αυτά είναι και εκείνο πού αναφέρεται στην προσωπικότητα της αναπαυθείσης εν Κυρίω την 20ή Μαΐου 2021 Γερόντισσας Γαλακτίας, της γνωστής κατά κόσμον Γαλάτειας Κανακάκη, καταγόμενης από την Πόμπια Ηρακλείου και

ανήκουσας ως μοναχή στην Αδελφότητα της Ιεράς Μονής «Παναγία Καλυβιανή».

Ανέφερα τον όρο προσωπικότητα, γιατί, λόγω της επιστημονικής μου ειδικότητας, περί αυτής πρέπει να ομιλήσω, όπως έχω πράξει και κατά το παρελθόν για άλλες τρεις μεγάλες προσωπικότητες της Εκκλησίας της Κρήτης.

Ο όρος προσωπικότητα αναφέρεται στα ιδιαίτερα ψυχικά γνωρίσματα κάθε ατόμου, που το κάνουν να ομοιάζει με τους άλλους, αλλά και να διαφέρει από αυτούς. Κάθε άτομο είναι και μία ξεχωριστή, ανεπανάληπτη προσωπικότητα, η οποία διαμορφώνεται καθ΄ όλη τη διάρκεια της ζωής του με κληρονομικές και περιβαλλοντικές συνεισφορές.

Σύμφωνα με τον ορισμό αυτό, και η μακαριστή Γερόντισσα Γαλακτία ήταν μια προσωπικότητα. Ποια ήταν όμως αυτή η προσωπικότητα; Ποια ήταν τα στοιχεία που συνέθεταν το ψυχογράφημα του προσώπου της;

Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά προϋποθέτουν συστηματικές ψυχολογικές αναλύσεις επαρκών δεδομένων, που πρέπει να έχουμε στη διάθεσή μας.

Αυτά λένε ότι ο γράφων, προκειμένου να ομιλήσει για την προσωπικότητα αυτή, έπρεπε να έχει συγκεντρώσει τα αναγκαία στοιχεία και να τα έχει αναλύσει συστηματικά. Έγινε όμως αυτό; Η απάντηση είναι αρνητική.

Δηλαδή όσα ακολουθούν δεν είναι προϊόντα συστηματικής ψυχολογικής έρευνας, αλλά είναι προσωπικές αξιολογικές κρίσεις του γράφοντος, ενισχυμένες και από πληροφορίες που κατά καιρούς έφθαναν σ' αυτόν από άλλους ανθρώπους, κληρικούς και λαϊκούς, που γνώριζαν πολύ καλά τη μακαριστή Γερόντισσα. Όλοι ομιλούσαν για έναν άνθρωπο πνευματικό, με χαρίσματα διορατικά και προορατικά.

Εξομολογούμαι, με κάθε ειλικρίνεια, ότι σε όλα αυτά δεν έδιδα μεγάλη προσοχή, επηρεασμένος ίσως και από άλλες παρόμοιες περιπτώσεις. Ήθελα, όμως, κάτι το συγκεκριμένο, κάτι δικό μου, κάτι μη αμφισβητήσιμο. Και αυτό ήλθε, μόνο του, κατά τρόπο φυσικό, ως ευλογία Θεού.

Ήλθε η σειρά μου, να γνωρίσω από κοντά την Γερόντισσα αυτή, ύστερα από προτροπή ενός φίλου μου. Στις παραμονές μιας εγχείρισης, που θα έκανα στο Βενιζέλειο Νοσοκομείο Ηρακλείου, ο φίλος μου με προέτρεψε να πάρω την ευχή της Γερόντισσας. Οπότε, την επισκεφθήκαμε μαζί στο σπίτι της, στο κελλάκι της, καλύτερα, στην Πόμπια.

Αντίκρισα τότε έκπληκτος μια ηλικιωμένη γυναίκα, κατάκοιτη, έχουσα δίπλα της ως φροντιστή και γηροκόμο τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Αντώνιο Φραγκάκη, και μερικές θεραπαινίδες, που με ζήλο ιεραποστολικό προσέφεραν τα δέοντα στη Γερόντισσα. Ο όλος διάκοσμος του σπιτιού ομοίαζε περισσότερο με

μοναστηράκι, παρά με σύγχρονη οικία, με ανέσεις και πλούτο κοσμικό.

Μόλις με είδε η Γερόντισσα, επαναλαμβάνω ότι ήταν η πρώτη και η μοναδική φορά που συναντηθήκαμε, μού είπε: «Εσένα σε περίμενα τώρα και πολύ καιρό».

Έπειτα άρχισε να μού λέγει για την περίπτωση της αρρώστιας μου και για την επικείμενη εγχείριση, ακτινογραφώντας με, κατά κάποιο τρόπο, και βεβαιώνοντάς με ότι όλα θα πάνε καλά. Συνεχίζοντας, μού ομίλησε για δύο προαπελθόντα προσφιλή μου πρόσωπα. Είπε: «Έχεις δύο γυναίκες, αναπαυόμενες στο κοιμητήριο».

Αλλά το πλέον εντυπωσιακό ήταν η αναφορά που έκαμε σε ένα γεγονός, που είχε λάβει χώρα στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, πριν από πολλά χρόνια, σε μία κρίση ενός μέλους Δ.Ε.Π. Με ευγένεια είπε ότι φάνηκα τότε αυστηρός. Ίσως ακολούθησαν και άλλα, τα οποία δεν ενθυμούμαι.

Βιώνοντας όλα αυτά, και μένοντας ενεός, σιωπηλός και κατάπληκτος δίπλα στη Γερόντισσα, άκουα διαρκώς στα αυτιά μου τον Πατερικό λόγο : «Σιώπα και μη μέτρει σεαυτόν», δηλαδή να σιωπάς και να μη λογαριάζεις τον εαυτό σου. Το ίδιο έκανα και όταν συναντούσα στο κελλί Παναγούδα τον τότε αγιορείτη Γέροντα Παΐσιο. Μπροστά του ήμουν ένας μικρός μαθητής, δείχνοντας σεβασμό και αγάπη προς το πρόσωπό του. Καταλάβαινα τότε, όπως και τώρα, ότι ο άνθρωπος της άσκησης είναι ο άνθρωπος του Θεού. Η Γερόντισσα βρισκόταν σε διαρκή επικοινωνία με τον Θεό και τους αγίους της Εκκλησίας μας, με τους οποίους συνομιλούσε νύκτα και ημέρα. Ήταν το κατάλευκο «Κρινάκι», που είχε περιγράψει η ίδια σε ένα ποίημά της, ευχόμενη να γίνει σαν εκείνο και η ψυχή της, και στον Θεό να πάει ως άσπρο κρίνο. Και ήταν πράγματι κατάλευκη και ακηλίδωτη η ψυχή της, φωτισμένη από το Φως του Θεού της δόξας. Τί κι αν ήταν μικρόσωμη και ασθενής σωματικά; Ήταν υγιέστατη πνευματικά, με ορθάνοικτα τα μάτια της ψυχής της και ικανή να κατεβάζει τον Ουρανό στη γη.

Έκτοτε, πεπεισμένος περί της αξιόλογης πνευματικής αυτής προσωπικότητας, αποδεχόμουν όσα περί αυτής οι φίλοι και οι γνωστοί μου μού μετέφεραν. Είχα απολύτως πεισθεί ότι η Γερόντισσα Γαλακτία ήταν πράγματι ένα «σκεύος εκλογής» του Παναγάθου Θεού και του Αγίου Πνεύματος. Ήταν, ας μού επιτραπεί η έκφραση, ένα όργανο της Θείας Πρόνοιας, «εις διακονίαν αποστελλόμενον δια τους μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν».

Η παρουσίασή της ενίσχυσε και ενδυνάμωσε πολλούς.

Τα πολύτιμα αυτά πνευματικά αγαθά μόνον όσοι την έζησαν από κοντά μπορούν να μάς περιγράψουν λεπτομερώς. Και ήταν όντως πολλά τα αγαθά αυτά.

Η Γερόντισσα Γαλακτία ήταν ένας άνθρωπος, που ζούσε με την καρδιά και μιλούσε με την καρδιά. Όσα έλεγε, οι διαγνώσεις που έκανε, οι συμβουλές που έδιδε, ήταν

προϊόντα αγίας ζωής και θερμής προσευχής. Δεν την οδηγούσε ο ορθός λόγος, που λαχανιάζει, αλλά η θερμή πίστη στον Θεό, που ουδέποτε εκπίπτει.

Η Γερόντισσα Γαλακτία ήταν μια προσωπικότητα πολύ διαφορετική από εκείνη που μάς αποκαλύπτουν οι ψυχολογικές έρευνες. Ήταν ένα πρόσωπο με τη σφραγίδα της δωρεάς, με τα χαρίσματα εκείνα που σπάνια μπορεί κανείς να συναντήσει σε άνθρωπο.

Η μελέτη της προσωπικότητάς της με δίδαξε ότι υπάρχουν και άλλοι τρόποι διάγνωσης των γνωρισμάτων κάθε προσωπικότητας, πέραν από εκείνους που μάς διδάσκει η επιστήμη της Ψυχολογίας. Είναι εκείνοι που στηρίζονται στην εξ αποκαλύψεως αλήθεια, που μόνον όσοι τη βιώνουν μπορούν να μάς βεβαιώσουν ότι πράγματι είναι «άνωθεν κατερχομένη». Είναι τα κατάλευκα κρινάκια, με τα οποία επιθυμούσε να ομοιάσει και η μακαριστή Γερόντισσα. Και το πέτυχε, ώστε σήμερα να απολαμβάνει μακαριότητας.

Πηγή: https://e-mesara.gr/i-gerontissa-galaktia/

Το κείμενο δημοσιεύεται στον επίσημο ιστοτόπο της Ιεράς Μητροπόλεως Μόρφου